

med Kød, at Befolkningen ligger inde med en Mængde ældre Mærker, som de saa kommer frem med og vil have Flæsk paa, og dette kan, synes jeg, gøre Forholdet noget vanskeligt for Slagterierne — jeg tænker særlig paa dem ude paa Landet og i Stationsbyerne paa Landet —, der kan jo være en Fristelse for Slagterierne til helst at ville sælge til deres bedste Kunder. Derfor retter jeg det Spørgsmaal til Ministeren, om det ikke vil være formaalstjenligt at tænke paa at gøre i alt Fald en Del af Flæskmærkerne ugyldige.

Jeg skal indskrænke mig hertil og slutte med at udtale Haabet om, at de tre Parter, der er interesserede i Spørgsmaalet, maa føle sig tilfredsstillede, nemlig Producenterne, Forbrugerne og Statskassen, ja, jeg skulde maaske ogsaa nævne Detaillisterne, der skal forhandle Mælken og Smørret.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Rode): Der er ikke mange Bemærkninger for mig at modsige, men een maa jeg dog modsige og det meget bestemt, nemlig den, som fremkom fra det ærede landstingsvalgte Medlem (Ole Hansen) i Slutningen af hans Tale. Jeg maa sige, at jeg ikke helt forstod, hvad det ærede Medlem sigtede til, men i al Almindelighed udtalte han, at det Forslag, som nu foreligger her, burde være fremkommet allerede for en 5—6 Uger siden, thi da forelaa det i Virkeligheden i et privat Forslag, indbragt af hans Partifæller i det andet Ting, i alt Fald væsentlig i samme Form. Jeg ved ikke rigtig, hvad det er for et Punkt i Venstres Forslag; det ærede Medlem sigtede til, men hvis det er Forslaget om at formindske Statens Kornlagre for paa den Maade at komme Produktionen til Hjælp; maa jeg meget bestemt modsige, at dette Forslag i alt væsentligt er det samme. Nej, det er i alt væsentligt det modsatte. Det Forslag, som Venstre fremsatte, og som det jo ikke har opretholdt senere, fordi Forholdenes Udvikling har vist dem, at dets Gennemførelse vilde være en fuldkommen Ulykke, gik ud paa, at Statens Beholdninger af Korn skulde formindskes ved, at man lod Afleveringen fra Landboerne blive mindre; det, som dette Forslag gaar ud paa, er, at efter at Statens Lagre er opretholdt i den ved Kornloven fastsatte Størrelse, fordeler man noget af det Lager, man har, til Fremme af Mælkeproduktionen paa en

saadan Maade, at man er vis paa, at det kommer Mælkeproduktionen til gode. Naar den ærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen), for øvrigt i en overfor mig personlig venlig Tone, beklagede, at det var ikke altid lige gode Raadgivere, jeg havde, maa jeg tillade mig at henvise til, at jeg tror ikke, at jeg i dette Forhold overhovedet har kunnet have bedre Raadgivere end dem, der har raadet mig her. Det er blandt andet hele det danske Mejeribrugs Organisation, som bestemt har sagt til mig: Dette er den Fremgangsmaade, som er den rigtige: at det er fra Staten, Kornet udleveres i Forhold til Mælkeydelsen. Hvis man gør det paa nogen anden Maade, bliver det ikke til Fordel for Mælkeproduktionen. Jeg tror, at det er gode Raadgivere, jeg har haft, og at det er rigtigt, at Forslaget er kommet i denne Form og ikke i den af Venstre foreslaaede lige modsatte Form.

Ellers er der ikke for mig meget at indvende, men derimod nogle enkelte Spørgsmaal og Henstillinger at tage Stilling til.

Det ærede 12te landstingsvalgte Medlem (Ole Hansen) udtalte Ønsket om, at Foderstofferne maatte blive stillet hurtigt til Raadighed. Det ærede Medlem brugte der en Vending, som kunde tyde paa, at der var Spørgsmaal om et Lager af Foderstoffer, som det kun gjaldt om at fordele. Men det er der jo ikke. Det, der er Tale om, er en Produktion at fordele, efterhaanden som den fremkommer. Det er Kliddene, der er Tale om at faa stillet til Disposition, og de fremkommer kun efterhaanden, som Møllerne formaler Kornet, der indkommer fra Landboerne. For det første er altsaa Landboernes hurtige Tærskning og hurtige Aflevering af Kornet til Statslagrene en Forudsætning, og dernæst er Møllernes Produktionsevne en Forudsætning, og først naar Kornet er blevet leveret og Møllerne har malet det, er Kliddene til Stede og kan udleveres. Men hvis jeg forstaaer det ærede Medlems Henstilling saaledes, at den ærede Ordfører ønsker, at Foderstofferne skal stilles saa hurtigt til Raadighed, som de fremkommer og er til Stede, kan jeg ganske tiltræde det ærede Medlems Opfordring. Jeg føler mig overbevist om, at Ernæringsraadets Administration vil vide at træffe alle fornødne Dispositioner i saa Henseende.

Dernæst ønskede det ærede Medlem, at Kliddene skulde være gode. Det er et Ønske, jeg fuldt ud kan dele. Kliddenes Kvalitet kommer til at afhænge af Kornets Kvalitet og Formalingen. Naar det ærede Medlem stillede det sammen med